

KG - 17/11/2010 - B - KA

Rep. nr. 2010/14.791

In de zaak 10/2131/A

VZW WILLOO, RPR Brugge 0447.935.607, met zetel te 8400 Oostende, Kruidenstraat, 19

woonstkeuze doende hij hun raadsman hierna vermeld

* eiseres, hebbende als raadsman meester J. Verstraeten, advocaat te 3000 Leuven, Vaartstraat, 68-70

tegen:

HET VLAAMSE GEWEST, vertegenwoordigd door de Vlaamse Regering, met Voorzitter van de Vlaamse Regering, in de persoon van de Minister-President, met kabinet gevestigd te 1000 Brussel, Koolstraat, 35;

verweerster, hebbende als raadsman meester B. Bronders, advocaat te 8400 Oostende, E. Beernaertstraat, 106;

I. Rechtspleging:

De inleidende dagvaarding werd betekend op 25 juni 2010.

Uiteindelijk werd de zaak in kort geding verdaagd naar de openbare terechtzitting van 22 september 2010 alwaar de partijen werden gehoord in hun middelen en conclusies.

Kennis werd genomen van het dossier van de rechtspleging en van de dossiers van partijen.

Artikel 2 en volgende van de wet van 15 juni 1935 op het gebruik der talen in gerechtszaken werden in acht genomen.

II. Ten gronde:

A. Voorwerp van de vorderingen:

Van verweerster wordt gevorderd de milieuvergunningvoorwaarden, conform het besluit van de Deputatie d.d. 19 oktober 2004 en het MB van 25 april 2005, na te leven met betrekking tot de maximum toegelaten geluidhoeveelheid per vliegbeweging.

VERLEGD NA HET GERECHT
 Afschrift van het verslag gebracht in uitvoering van
 art. 108 van de Wet van 15 juni 1935 op het gebruik der talen in gerechtszaken

Verweerster dient verbod opgelegd te worden meer dan 34.000 bewegingen per jaar van toestellen tot 6 ton toe te laten, onder verbeurte van een dwangsom van 10.000 euro per inbreuk, zij per extra beweging.

Van verweerster wordt gevorderd de milieuvergunningvoorwaarden, conform het besluit van de Deputatie d.d. 19 oktober 2004 en het MB van 25 april 2005, na te leven en mn. dient deze veroordeeld tot het mededelen aan de piloten van het preferentieel baangebruik waarbij zoveel mogelijk boven zee wordt opgestegen en geland, binnen de 8 dagen na betekening van de tussengekomen beschikking op straffe van een dwangsom van 1000 euro per dag vertraging.

B. Beoordeling.

1. Eiseres heeft, zoals in vorige vorderingen, alhier voldoende aangetoond dat zij aan de voorwaarden van art. 2 W. 12/1/1993 voldoet en aldus gerechtigd is de in de inleidende dagvaarding gepreciseerde vorderingen in te stellen.

2. Verzoening tussen partijen bleek niet mogelijk op de inleiding. Reeds bij brief d.d. 28/06/2010 had verweerster laten weten de vordering te betwisten.

3. In een vorige beschikking d.d. 30 juli 2003 tussen zelfde partijen werd overwogen dat de vordering van huidige eiseres ontoelaatbaar was omdat alsdan gevraagd werd vast te stellen dat verweerster over geen milieuvergunning zou beschikken en ondergeschikt om de loutere naleving van milieuvergunningvoorwaarden. Wat betreft het al dan niet bezit van de milieuvergunning stelde Ons ambt vast dat dit niet behoort tot de beoordelingsbevoegdheid van Ons ambt, zoals vastgelegd in art. 1 van de W. 12/1/1993. Dit is evenmin het geval met een vordering, strekkende tot het louter naleven van milieuvergunningen, wat op zich moet gebeuren, zonder dat dit nog supplementair door Ons ambt moet bevolen worden.

Wij hebben geen kennis van onderliggende feitelijke gegevens die overtredingen vaststellen en aan de ingestelde vorderingen, aanleiding tot de beschikking d.d. 30 juli 2003, ten grondslag liggen.

Bij lezing van de dagvaarding gaat het thans niet enkel over een vordering, strekkende tot het louter naleven van vergunningsvoorwaarden. Er wordt voorgehouden dat er minstens dreigende ernstige milieuhinder door geluidsoverlast is omdat niet voldaan is aan de vergunningsvoorwaarde van het mededelen aan de piloten van het preferentieel baangebruik zoals dit zou moeten blijken uit een OLO rapport van 26 oktober 2009. Ook wordt op dit rapport door eiseres gesteund om te stellen dat er een ernstige milieuhinder dreigt omdat verweerster niet voldoet aan de vergunningsvoorwaarde om niet meer dan 34.000 bewegingen per jaar van toestellen tot 6 ton toe te laten. Er wordt verwezen naar cijfers van het rapport. Het is dus duidelijk dat overtreding van de vergunningsvoorwaarden op huidig ogenblik wordt voorgehouden op grond

van concrete gegevens (die weliswaar betwist worden door verweerster) en de vordering aldus een verdere niet naleving wil verhinderd worden op straffe van een dwangsom. Dergelijke vordering kan voldoen aan de voorwaarden van art. 1 W. 12/1/1993 en is derhalve niet bij voorbaat als onontvankelijk af te wijzen.

4. Het komt Ons wel voor dat verweerster terecht betwist dat in de feiten eiseres een kennelijke inbreuk of een ernstige dreiging voor een inbreuk niet genoegzaam aantoonde.

De verwijzing naar het OLO-verslag van 26/10/2009 volstaat hiertoe niet.

Dat verweerster niet het nodige zou gedaan hebben om een gedragscode te initiëren en bekend te maken wordt tegengesproken door de rapportage 19 oktober 2009 - 27 november 2009 om de hinder te beperken (st. 6 verweerster), het schrijven d.d. 4 maart 2010 van Belgocontrol aan de staatssecretaris voor Mobiliteit (st. 7 verweerster) en het schrijven d.d. 6 juli 2010 aan Belgocontrol (st. 8 verweerster). Er is wel een verschil tussen de mededeling van de principiële optie van preferentieel baangebruik van stijgen en landen langs de zee en de praktische uitwerking ervan naargelang de windrichting, ..., die door Belgocontrol en de individuele piloten moet worden benaastigd, waarover mogelijk discussie kan bestaan, maar alleszins buiten de reikwijdte van de ingestelde vordering valt .

Het rapport wordt ten onrechte ingeroepen met betrekking tot de cijfers over vliegbewegingen, door Belgocontrol genoteerd, voor de eerste helft van 2009. Zonder over concreet cijfers te beschikken wordt geëxtrapoleerd naar het volledig jaar 2009 en naar het jaar 2010. Verweerster legt overigens cijfers voor dat er voor gans 2009 slechts 33.183 bewegingen waren hetzij minder dan het maximaal toegestane. Een overschrijding van de toegestane vliegbewegingen met betrekking tot de luchthaven van Oostende zijn des te min aangetoond dat er discussie is over de aard van de volgens de vergunningsvoorwaarden in aanmerking te nemen vliegbewegingen, hetgeen waarop partijen in huidig geding niet cijfermatig verder op zijn ingegaan.

Minstens toont eiseres niet aan dat er bij toepassing van art. 1 van de Wet 12 januari 1993 zich een dermate inbreuk of ernstige dreiging van inbreuk zou zijn die een optreden van Ons ambt zou verantwoorden in het kader van onze appreciatiebevoegdheid ("kan").

OM DEZE REDENEN :

Wij Thierry Denys, Voorzitter van de Rechtbank van eerste aanleg te Brugge, zitting houdend in kort geding, bijgestaan door Katrien Candaele, griffier.

Wijzende in eerste aanleg en op tegenspraak:

Verklaren de vorderingen ontvankelijk doch ongegrond .

Veroordelen eiseres tot het betalen van de kosten van onderhavige procedure, niet te begroten in hoofde van eiseres daar deze haar ten laste blijven en in hoofde van verweerster te begroten op de rechtsplegingsvergoeding ad. 1.200 EUR.

Verklaren onderhavige beschikking uitvoerbaar bij voorraad, spijs elk verhaal en zonder borgstelling.

Artikel 1024 van het Ger.W. regelt de kosten van tenuitvoerlegging.

Aldus *gewezen* en *uitgesproken* in openbare terechtzitting van **kort geding** in het gerechtsgebouw te Brugge op **zeventien november tweeduizend en tien**.

Aanwezig zijn:

Thierry Denys, Voorzitter van de Rechtbank van Eerste Aanleg te Brugge
Katrien Candaele, griffier

K. Candaele

Th. Denys